

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 2.3.2006
KOM(2006) 93 wersja ostateczna

2006/0031 (COD)

Wniosek dotyczący

DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniająca dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania
broni**

(przedstawiony przez Komisję)

UZASADNIENIE

KONTEKST WNIOSKU

Podstawa i cele wniosku

Komisja w imieniu Wspólnoty (i z upoważnienia Rady otrzymanego dnia 16 października 2001 r.¹ podpisała Protokół Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją („Protokół w sprawie broni palnej”, zwany dalej „Protokołem”), załączony do Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej². Włączenie klauzuli rozłączenia pozwoliło na zachowanie kompetencji Wspólnoty po zawarciu tego aktu międzynarodowego.

Celem wymienionego protokołu jest „promowanie, ułatwianie i wzmacnianie współpracy pomiędzy Państwami-Stronami, aby zapobiegać, zwalczać i eliminować nielegalne wytwarzanie i obrót bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją” (artykuł 2). Dokument zawiera 21 artykułów, których zasadniczym celem jest „zapobieganie nielegalnej produkcji i obrotowi bronią palną, jej częściami, elementami i amunicją”. Jednakże niektóre postanowienia protokołu wymagają ograniczonych zmian technicznych, szczególnie do dyrektywy Rady z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni, nawet jeśli rola protokołu różni się istotnie od roli dyrektywy, która ma jedynie zastosowanie do legalnego handlu niektórymi rodzajami broni (z wyjątkiem broni wojennej) i jedynie w odniesieniu do rynku wewnętrznego.

Niniejszy wniosek nie dotyczy zatem aspektów protokołu nie wchodzących w zakres stosowania dyrektywy 91/477, jak np. systemy przywozu/wywozu stosowane przez państwa członkowskie na zewnętrznych granicach Unii Europejskiej.

Kontekst ogólny

Przede wszystkim należy wyjaśnić pojęcia nielegalnej produkcji i handlu bronią palną, jej częściami, elementami i amunicją, stosując w dyrektywie definicje tych działań zawarte w art. 3 protokołu, dla zachowania przejrzystości, bezpieczeństwa i spójności prawnej.

Śledzenie broni palnej jest szczególnie ważne również w kontekście walki przeciwko zorganizowanej przestępczości. Przedstawione poniżej zmiany techniczne mają na celu ułatwienie takiego śledzenia w ramach dyrektywy 91/477 i w odniesieniu do zdefiniowanej w niej broni.

Zasada znakowania broni wchodzącej w zakres stosowania dyrektywy podczas jej wytwarzania, wspomniana jest tylko w sposób pośredni w art. 4 akapit drugi dyrektywy 91/477 poprzez wzmianki o elementach identyfikacji broni, które powinny znajdować się w rejestrze sprzedawcy broni. Natomiast art. 8 ust. 1 lit. a) protokołu nakłada wyraźnie obowiązek znakowania („znakowanie broni palnej podczas wytwarzania”). Obowiązek ten może być utrzymany w takiej samej formie w istniejącej dyrektywie.

---

¹ Opublikowane w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich L 280 z dnia 24 października 2001 r.

² <http://untreaty.un.org/English/TreatyEvent2003/index.htm>

Artykuł 4 dyrektywy powinien również przejąć wymóg obowiązkowego znakowania w przypadku przekazywania broni palnej pochodzącej z zapasów rządowych do stałego użytku cywilnego, zawarty w pkt 8.1.c) protokołu.

Ten sam art. 4 dyrektywy 91/477 nakłada na sprzedawców broni (zdefiniowanych w art. 1 ust. 2 dyrektywy jako „każda osoba fizyczna lub prawna, której zawód lub działalność gospodarcza polega w całości lub w części na produkcji, handlu, wymianie, wypożyczeniu, naprawie lub przeróbce broni palnej”) obowiązek utrzymania przez okres pięciu lat rejestru, w którym odnotowane są informacje dotyczące uzyskanej lub sprzedanej broni. W celu zwiększenia pewności prawnej dyrektywy należy przyjąć zgodnie z protokołem (art. 7) minimalny dziesięcioletni okres utrzymywania rejestrów. Należy ponadto zaznaczyć, że definicja sprzedawcy broni podana w dyrektywie obejmuje określoną w art. 15 protokołu działalność podmiotów zajmujących się pośrednictwem.

Artykuł 5 protokołu przewiduje, że każde Państwo-Strona przyjmie środki ustawodawcze lub inne, jakie okażą się konieczne dla uznania określonych czynów za przestępstwo; mowa o czynach popełnionych umyślnie w szczególności przy nielegalnym wytwarzaniu i obrocie bronią palną. Sformułowanie użyte w dyrektywie do opisu mających zastosowanie sankcji należy wzmocnić w celu zwiększenia ich skuteczności.

Ponadto załącznik I do dyrektywy 91/477 (pkt III a)) stanowi, że przedmioty, które odpowiadają definicji broni palnej nie są włączone w zakres stosowania dyrektywy, jeśli spowodowano, że są trwale niezdatne do użytku, poprzez zastosowanie pewnych procedur technicznych. Otóż art. 9 protokołu przewiduje pewne ogólne i dokładniejsze zasady pozbawiania broni palnej cech bojowych, które należy przyjąć w zmienionej dyrektywie.

Charakter proponowanych zmian

Proponowane zmiany nie dotyczą nowych problemów związanych z ogólną zwięzłością dyrektywy. Dostosowują one jedynie przepisy dyrektywy do nowej sytuacji prawnej w związku z przystąpieniem Wspólnoty do protokołu.

Spójność z innymi politykami i celami Unii

Wniosek pozostaje spójny w szczególności z polityką zwalczania zorganizowanej przestępczości w Unii Europejskiej. Jest również zgodny z komunikatem Komisji w sprawie środków zapewniających większe bezpieczeństwo materiałów wybuchowych, zapalników, sprzętu służącego do wyrobu bomb oraz broni – COM(2005) 329 wersja ostateczna, który stanowi: „techniczne zmiany w dyrektywie 91/477 zostaną zgłoszone przez Komisję w 2005 r., celem wprowadzenia właściwych przepisów wymaganych protokołem, w odniesieniu do wewnątrzspółnotowego obrotu bronią objętą dyrektywą”.

KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA WPŁYWU

Konsultacje z zainteresowanymi stronami

W analizowanym przypadku konsultacje nie są konieczne, ponieważ chodzi o uprawomocnienie międzynarodowego zobowiązania Wspólnoty.

Dla przypomnienia, wniosek dotyczy wyłącznie aspektów technicznych dyrektywy; grupa ekspertów krajowych dostarczyła ekspertyzę techniczną w sprawie przedstawionych wniosków, co wyjaśniono poniżej.

Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej

Dziedziny nauki i wiedzy specjalistycznej, których dotyczy wniosek

Zaproponowane zmiany zostały już zatwierdzone na szczeblu Unii podczas negocjowania protokołu; jest to porozumienie mieszane wynegocjowane w ramach uzgodnień między wszystkimi państwami członkowskimi i Komisją; odzwierciedlają jedynie stanowiska, na podstawie których protokół został zawarty.

Zastosowana metodologia

Zebranie nieformalnej grupy ekspertów krajowych w sprawie stosowania dyrektywy 91/477, które odbyło się dnia 23 maja 2005 r. w celu zbadania konsekwencji redakcyjnych dla dyrektywy wynikających z przystąpienia do protokołu.

Główne organizacje/eksperti, z którymi się skonsultowano

Przedstawiciele ministerstw sprawiedliwości, spraw wewnętrznych i obrony.

Streszczenie otrzymanych i wykorzystanych opinii

Grupa uważa, że należy wprowadzić zaproponowane zmiany techniczne, tym bardziej że wynikają one z porozumienia (protokołu) już wynegocjowanego i zawartego.

Środki wykorzystane do publicznego udostępnienia ekspertyz

Protokół był przedmiotem regularnej publikacji (patrz : dokumenty referencyjne powyżej), a zainteresowane strony nie przedstawiły zastrzeżeń.

Ocena wpływu

Ocena wpływu nie jest konieczna w przypadku zwykłych zmian technicznych wynikających ze zobowiązań międzynarodowych Wspólnoty, zgodnie z dokumentem : „Wytyczne oceny wpływu” (SEC(2005) 791 z dnia 15 czerwca 2005 r.).

Niewłączenie tych zmian spowodowałoby w szczególności niepewność prawną w odniesieniu do podmiotów gospodarczych oraz niewywiązanie się z międzynarodowych zobowiązań Wspólnoty.

ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Krótki opis proponowanych działań

Określenie, zgodnie z zakresem stosowania dyrektywy, pojęć nielegalnej produkcji i obrotu bronią palną, potwierdzenie konieczności jej znakowania, przedłużenie czasu przechowywania rejestrów przewidzianego w dyrektywie, wyjaśnienie sankcji mających zastosowanie oraz przeniesienie ogólnych zasad pozbawiania broni palnej cech bojowych zdefiniowanych w protokole Narodów Zjednoczonych.

Podstawa prawna

Artykuł 95 traktatu WE

Zasada pomocniczości

Działanie Komisji znalazło wyraz w podpisaniu protokołu, który zawiera międzynarodowe zobowiązania, które należy wykonać.

Zasada proporcjonalności

Zaproponowane zmiany ograniczają się do włączenia postanowień protokołu do dyrektywy.

Koszty finansowe i administracyjne poniesione w związku ze zmianami technicznymi są ograniczone do niezbędnego minimum.

W ten sposób znakowanie przedmiotowej broni jest już praktycznie zagwarantowane przez podmioty gospodarcze, a przechowywanie rejestrów w znacznym stopniu z informatyzowane; ogólne zasady dezaktywacji zakładają szeroki wybór stosowanych technik, a określenie stosowanych sankcji nie ma skutków finansowych.

Wybór instrumentów

Proponowane instrumenty: dyrektywa

Ze względu na fakt, że pierwotną normą prawną, którą należy zmienić jest dyrektywa, właściwym instrumentem prawnym, dla zachowania podobieństwa formy, jest kolejna dyrektywa .

Wybór innego instrumentu wspólnotowego lub zdanie się na ustawodawstwa krajowe w kwestii dostosowań, o których mowa, mogłoby doprowadzić do pozbawienia dyrektywy części jej treści i naruszenia jej spójności i wiarygodności.

Ponadto nieuzasadnione byłoby, gdyby Wspólnota, będąca stroną Protokołu, nie uwzględniła tego aspektu w swoim wewnętrznym porządku prawnym.

WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Wspólnoty.

INFORMACJE DODATKOWE

Uproszczenie

Władze publiczne na szczeblu Unii mogą w szczególności liczyć na łatwiejsze śledzenie broni, o której mowa w dyrektywie i na zapewnienie stosownego znakowania oraz na przedłużenie minimalnego okresu przechowywania rejestrów.

Uchylenie obowiązującego prawodawstwa

Brak aktualnych przepisów prawnych, które kwalifikowałyby się do uchylenia.

Szczegółowe wyjaśnienie wniosku, w podziale na rozdziały lub artykuły

W części 3: „prawne elementy wniosku, podsumowanie zaproponowanych środków”.

Wniosek dotyczący

DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji³,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁴,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu⁵,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni⁶ wprowadziła środek wspomagający tworzenie rynku wewnętrznego. Wprowadza równowagę między zobowiązaniem zagwarantowania pewnej swobody obrotu w odniesieniu do określonej broni palnej na terenie Wspólnoty i koniecznością stworzenia ram tej wolności poprzez niektóre zabezpieczenia o charakterze ochronnym, przewidziane dla tego rodzaju produktów.
- (2) Zgodnie z decyzją Rady 2001/748/WE z dnia 16 października 2001 r. dotyczącą podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej Protokołu Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, załączonego do Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej⁷. Komisja podpisała w imieniu Wspólnoty wyżej wymieniony protokół (dalej zwany „protokołem”).
- (3) Przystąpienie Wspólnoty do protokołu wymaga zmiany niektórych przepisów dyrektywy 91/477/EWG. Istotnie należy zapewnić spójną, skuteczną i szybką realizację zobowiązań międzynarodowych, które nie pozostają bez wpływu na dyrektywę.

---

³ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

⁴ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

⁵ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

⁶ Dz.U. L 256 z 13.9.1991, str. 51.

⁷ Dz.U. L 280 z 24.10.2001, str. 5.

- (4) W związku z powyższym, do celów niniejszej dyrektywy należy dokładnie określić pojęcia nielegalnej produkcji i handlu bronią palną, jej częściami, elementami i amunicją.
- (5) Ponadto protokół ustala obowiązek znakowania broni podczas jej produkcji i podczas przekazywania broni palnej z zapasów rządowych do stałego użytku cywilnego, natomiast dyrektywa 91/477 zawiera jedynie pośrednie odniesienie do obowiązku znakowania.
- (6) Z drugiej strony zgodnie z protokołem okres przechowywania rejestrów zawierających informacje o broni powinien wynosić przynajmniej dziesięć lat.
- (7) Należy ponadto zaznaczyć, że definicja sprzedawcy broni podana w dyrektywie obejmuje określoną w art. 15 protokołu działalność podmiotów zajmujących się pośrednictwem.
- (8) Protokół wymaga w niektórych ważnych przypadkach stosowania sankcji karnych i konfiskaty broni. Należy zatem wzmocnić sankcje przewidziane w dyrektywie.
- (9) W odniesieniu do pozbawiania broni palnej cech bojowych, pkt III a) załącznika I do dyrektywy odsyła do ustawodawstwa krajowego. Protokół przewiduje bardziej przejrzyste ogólne zasady pozbawiania broni palnej cech bojowych, w związku z czym należy uzupełnić załącznik I do dyrektywy.
- (10) W związku z powyższym należy zmienić dyrektywę 91/477/EWG,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 91/477/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) W art. 1, po ust. 2 dodaje się dwa nowe ustępy w brzmieniu:

„3. Do celów niniejszej dyrektywy „nielegalna produkcja” oznacza produkcję lub montowanie broni palnej, jej części i elementów lub amunicji:

  - z części i elementów będących przedmiotem nielegalnego obrotu;
  - bez zezwolenia lub upoważnienia właściwego organu państwa członkowskiego, w którym ma miejsce produkcja bądź montaż; lub
  - bez oznakowania broni palnej podczas jej produkcji zgodnie z art. 4 ust.1.

4. Do celów niniejszej dyrektywy „nielegalny obrót” oznacza przywóz, wywóz, nabycie, sprzedaż, dostawę, przemieszczenie lub przekazanie broni palnej, jej części, elementów i amunicji, z lub przez terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego, jeżeli jedno z państw nie wydało na to zezwolenia zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy lub jeżeli broń palna nie jest oznakowana zgodnie z art. 4 ust. 1.

2) Artykuł 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Do celów identyfikacji i śledzenia broni palnej państwa członkowskie podczas produkcji broni palnej bądź to wymagają jednolitego oznakowania wskazującego nazwę producenta, kraj lub miejsce produkcji i numer serii, bądź zachowują każde inne łatwe w użyciu niepowtarzalne oznakowanie zawierające proste symbole geometryczne złożone z kodu cyfrowego lub alfacyfrowego, umożliwiające wszystkim państwom łatwą identyfikację kraju produkcji.

Ponadto państwa członkowskie dbają o to, by w przypadku przekazywania broni palnej pochodzącej z zapasów rządowych do stałego użytku cywilnego, była ona opatrzona właściwym oznakowaniem umożliwiającym państwom łatwą identyfikację kraju, do którego broń została przekazana.

2. Przynajmniej w odniesieniu do kategorii A i B, każde państwo członkowskie warunkuje wykonywanie przez sprzedawcę jego działalności na swoim terytorium uzyskaniem pozwolenia przynajmniej w oparciu o kontrolę jego rzetelności prywatnej i zawodowej. W przypadku osoby prawnej kontrola ta dotyczy osoby, która kieruje przedsiębiorstwem. W odniesieniu do kategorii C i D każde państwo członkowskie, które nie warunkuje wykonywania przez sprzedawcę jego działalności uzyskaniem pozwolenia, uzależni jej wykonywanie od złożenia oświadczenia.

3. Każdy sprzedawca prowadzi rejestr, w którym odnotowane są informacje dotyczące wszystkich rodzajów broni palnej sklasyfikowanych w kategoriach A, B lub C, uzyskanych lub sprzedanych przez niego, zawierający dane szczegółowe umożliwiające identyfikację broni, w szczególności typ, marka, model, kaliber i numer seryjny oraz nazwy i adresy dostawcy i osoby nabywającej broń. Sprzedawca przechowuje rejestr przez okres pięciu lat, nawet w wypadku zaprzestania działalności. Każde państwo członkowskie zapewnia zachowanie tych informacji przez minimalny okres dziesięciu lat.”

3) Artykuł 16 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Państwa członkowskie określają system kar stosowanych w przypadku niestosowania się do przepisów krajowych, przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia stosowania sankcji. Sankcje takie muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszać.

Państwa członkowskie dbają o to, by w kontekście niniejszej dyrektywy zakwalifikować jako czyn zagrożony karą każdą czynność umyślną mającą na celu:

- nielegalne wywarzanie broni palnej, jej części, elementów i amunicji;
- nielegalny obrót bronią palną, jej częściami, elementami i amunicją;
- fałszowanie lub nielegalne zacieranie, usuwanie lub zmienianie oznakowania na broni palnej przewidzianego w art. 4 ust. 1.

Próba tych naruszeń, uczestniczenie w nich i namawianie do nich powinny być również uważane za przestępstwo, jeżeli zostały popełnione umyślnie.

Naruszenia te powinny podlegać konfiskacie zgodnie z art. 2 decyzji ramowej Rady 2005/212/JAI z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji przepisy, o których mowa w ust. 1 najpóźniej w terminie [data wskazana w art. 2 niniejszej dyrektywy] i bezzwłocznie zawiadamiają o każdej kolejnej zmianie.”

4) W załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

a) Punkt III lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) zostały trwale uznane za niezdatne do użytku poprzez pozbawianie cech bojowych, ponieważ spowodowano, że wszystkie podstawowe elementy broni nie nadają się trwale do użytku i niemożliwe jest ich usunięcie, zastąpienie lub zmiana w celu przywrócenia do użytku”;

b) po akapicie pierwszym dodaje się następujący akapit:

„Państwa członkowskie przyjmują przepisy dla weryfikacji środków pozbawiania broni palnej cech bojowych, o których mowa w pkt a) przez właściwy organ, w celu zagwarantowania, że zmiany wprowadzone do broni palnej czynią ją trwale nie nadającą się do użytku. Państwa członkowskie przewidują w ramach wspomnianej weryfikacji, przyznanie świadectwa lub innego dokumentu poświadczającego, że broń palna została pozbawiona cech bojowych lub zastosowanie w tym celu wyraźnie widocznego oznakowania broni palnej”.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia [...] r. Państwa członkowskie niezwłocznie prześlą Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie prześlą Komisji teksty przepisów prawa krajowego, które zostaną przyjęte w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie pierwszego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa jest skierowana do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli,

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*